

PŁAWIĆ (10) *vb impf*

a jasne (w tym 1 r. błędne znakowanie).

inf pławić (1). ◇ *praes 3 sg* pławi (1). ◇ *3 pl* pławią (3). ◇ *praet [3 sg m* pławił.] ◇ *3 pl m pers* pławili (3). ◇ *con 3 sg m* by pławiał (1). ◇ *impers* pławi(o)no (1).

Sł stp notuje, *Cn* w innym znaczeniu, *Linde XVII – XVIII w.*

1. *Przewozić, transportować wodą [co (5), kogo (1)] (6) : Calag 593a; [Veniffē eas faluas audiui ex nauta q illas uexerat Słyfłałem ich przyiechác zdrowe od żeglarza ktory ich pławiał. TerentMatKęť N6v].*

pławić czym (2): BielKron 430; Puśc fię do Swiećia aż pod fámą broneę: Támże też rzeczka co nią pławią lály KlonFlis G3.

pławić po czym (2): A w ten czás ow przekop pámięci godny robiono około Kázimierzá Krákwfkiego/ w ktory poł Wiły wpufzczono/ á po nim pławiono fol y drwá ná doł. BielKron 375, 311v.

pławić dokąd (2): gdy náfzy pławili do Gdańfká: Wánćzos/ fmołę/ zboże/ [...] Pruśowie pobráli to do miafteczká Nowego BielKron 392, 430.

2. *Zanurzać w wodzie, oczyszczać [co] (1) :*

Szereg: »pławić a płokać« (1): Słyfzależ iáko rybitwi pławili á płokáli [descenderant et lavabant Vulg Luc 5/2] fiatki fwoie RejPos 174.

3. *Topić kruszce w celu oczyszczenia [co] (3) :*

W porównaniach (2): RejPos 187v; Włóż w ogień ferce moie [ure renes meos et cor meum Vulg Ps 25/2]: iáko kruzec złoty Pławią/ ták y ty fprobuy mey cnoty. KochPs 36.

Przen (1) :

W porównaniu (1): Gdyż tho iest wola á przeźrzenie iego fwięte/ áby zówždy miał iáko ná probie Koćcioł fwoy á wierne fwoie: á iżby ie fobie pławiał iáko złotnik pławii á przeczyfcia złoto fwoie RejPos 187v.

Synonim: 3. topić.

Formacje współrdzene: pławić się, dopławić się, odpławić się, przepławić, przepławić się, przyplawić, przyplawić się, rozplawić, splawić, wypławić, wypławić się; przepławiać, przepławiać się, wypławiać.

Cf PŁAWIENIE, PŁAWION